

νας, ἐδιδάσκοντο αὐτὴ τὴν ἐγγώριον γλῶσσαν μετὰ τῶν δι-
λέκτων αὐτῆς, ἐπιστάται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν 400 ἐργατῶν, Ἀ-
ράβων καὶ Περσῶν, καὶ ὠδήγει αὐτοὺς εἰς τὰς ἐργασίας των.

Προεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας Ἐκπαι-
δεύσεως διαγωνισμὸς πρὸς συγγραφήν πεντήκοντα καὶ ὀκτώ
διδασκάντων βιβλίων, λεπτομερῶς κατονομαζομένων ἐν τῇ
προκηρύξει, διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, τὰ ἐλληνικὰ καὶ τὰ
γυμνάσια. Τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἔντυπα
ἢ χειρόγραφα ἢ βιβλία δέον νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν γενικὸν
γραμματεῖα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας μέχρι τῆς 1 Νο-
εμβρίου 1887 συμπεριλαμβανομένης. Ἐξ τῶν ὑποβληθέν-
των εἰς τὸν διαγωνισμὸν βιβλίων, ἐγκριθένταί δι' ἑκάστον
μάθημα καὶ διὰ μίαν τετρατίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1ης
Σεπτεμβρίου 1888, ἐν βιβλίῳ, τὸ σχετικῶς κρεῖσσον, κατὰ
παράθεσιν πρὸς τὰ συνυποβληθέντα διὰ τὸ αὐτὸ μάθημα.

— Ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, γενομένην ἀνασκαφῶν, ἀνεκα-
λύρθησαν δώδεκα ἀγγεῖα χαλκίνα, ἥτοι οἰνοχοαί, φιάλαι
χαλκαῖ, κρατῆρες καὶ κρατῆροειδῆ πώματα, καλῶς διατηρη-
ρήμενα, καὶ χαλκοῦν ἀγαλαττίον. Τὸ ἀγαλμα τοῦτο ἔχει
ὕψος 27 ἐκατοστῶν τοῦ μέτρου, προσμοιάζει κατὰ τὸν τύ-
πον πρὸς τὰ μαρμαρίνα ἀγάλματα τὰ ἀνακαλυφθέντα ἐν τῇ
Ἀκροπόλει πρὸ τινων μηνῶν, εἶνε δὲ τὸ μέγιστον τῶν ἐν
αὐτῇ ἀνευρεθέντων χαλκῶν ἀγάλματων. Τὸ ἀγαλμα παριστά
γυναῖκα, χιτῶνι περιβεβλημένην, ἱμάτιον ποδῆρες φέρουσαν,
ἀνέχουσαν δὲ τοῦτο διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς, προσκεκολλη-
μένης ἐπὶ τοῦ σώματος, ἐνῶ ἡ δεξιὰ εἶνε προτεταμένη ἀπὸ
τοῦ ἀγκῶνος. Τὴν ἐκκασίαν ὅτι διὰ τῆς εἰς φῶς προαγωγῆς
τῶν χαλκῶν τούτων εὐρημάτων κατεδείχθη ὁ χώρος, ἐν ᾧ
ἔκειτο ἡ πεφημισμένη χαλκοθήκη τῆς Ἀκροπόλεως, καθιστὰ
πιθανώτερον, τεμαζίον ἐπιγραφῆς ἀνευρεθῆν πρὸ τινων ἡμε-
ρῶν, ἐν ᾧ γίνεται μνεία περὶ χαλκοθήκης ὡς περὶ οἴκου ἐν
ᾧ ἀπέτιθεντο τὰ χαλκίνα ἀγγεῖα καὶ τὰ ἄλλα ἐκ χαλκοῦ
ἔργα τὰ ἀνήκοντα τοῖς ναοῖς. Πρὸς τοῖς σπουδαιότεροις
τούτοις εὐρήμασιν, κατ' αὐτὰς ἀνεκαλύφθη ἐν τῇ Ἀκροπό-
λει, βορειοδυτικῶς τῶν προπυλαίων, μάρμαρον γεγλυμμένην
ἔχον ἀναθηματικὴν ἐπιγραφὴν εἰς Κανηφόρους. Τὰ ὀνόματα
τούτων ἐλλείπουσι, τῆς λίθου ἀνευρεθείσης τεθραυσμένης,
διεσώθησαν ὅμως τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων ἐφ' ὧν ἐκάνη-
φόρησαν, ἡ μὲν «Διονύσω», ἡ δὲ «Μητρὶ τῶν Θεῶν». Οἱ
ὅσο ἐπώνυμοι ἀρχόντες καλοῦνται Σέλευκος καὶ Ἡρακλείδ-
ωρος.

— Τὰ ἐνταῦθα καταστήματα Ἀνέστη Κωνσταντινίδου
ἀνέλαβον τὴν ἐκ διαλειμάτων ἐκδοσιν ἀπάντων τῶν ποιη-
τικῶν ἔργων τοῦ κ. Γεωργίου Μαρτινέλλου, ἐφ' ᾧ ἀγγέλλου-
σιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν προσεχῆ ἐκδοσιν τῶν Ἑθνικῶν
Εἰδῶν, αἵτινες ἀποτελοῦνται ἐκ χωριστῶν ποιημάτων
ἐκ δεκατεσσάρων στίχων εἰς μέτρον δεκαπεντασύλλαβον, δι'
ἐκάστον δὲ ποιημάτων ζωγραφεῖται ἐν τῶν σπουδαιότερων
προσώπων ἢ τῶν ἐνδοξοτέρων κατορθωμάτων τοῦ μεγάλου
ἀγῶνος. Ἡ τιμὴ ἐκάστου ἀντύπου ἐκ τριῶν περίπου τυ-
πογραφικῶν φύλλων μεγάλου 8ου σχήματος ἔσται εἰς δρ. 1½.

— Ὁ διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ καθηγητῆς τῆς ἱστορίας
ἐν τῇ Πρακτικῇ Λυκαίᾳ κ. Π. Καραλίδης ἀνηγορεύθη ὑπὸ
τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου παμψηφεί ὑψη-
λῆς τῆς γενικῆς ἱστορίας. Ἡ ἐπὶ ὑψηλῇ διατριβῇ τοῦ
κ. Καραλίδου ἐπιγράφεται οὕτως: «Σημειώσεις τινὲς περὶ τῆς
Μικρασιατικῆς Ἀρίας ὁμοφυλίας», ἐρευνᾷ δὲ δι' αὐτῆς ὁ συγ-
γραφεὺς θέμα ἀναγομένον εἰς τὴν παλαιτάτην ἱστορίαν τῆς
Μ. Ἀσίας, τοῦ ἔστι τινὲς ὁ Ἀριος λαὸς καὶ ἂν οὗτο ἀπε-
τέλουν ἰδίαν τινὰ ὁμοφυλίαν Ἀρίων, ἥτοι ἴδιον κλάδον τῆς
μεγάλης τῶν Ἀρίων λαῶν οἰκογενείας.

— Ὁ ἐνταῦθα διατρίβων γερμανὸς καθηγητῆς κ. Μιλχαί-
φερ σκοπεῖ νὰ ἐκδώσῃ τοπογραφίαν τῆς Ἀστικῆς, ἐπὶ τῇ
βασεὶ τῶν ἀρίστων τοπογραφικῶν μελετῶν, ἃς πρὸ πενταετίας
περίπου ἐποίησαντο ἀξιωματικοὶ τινες τοῦ γερμανικοῦ στρα-
τοῦ. Ὁ κ. Μιλχαίφερ σκοπεῖ νὰ περιηγηθῇ πρότερον πᾶσαν
τὴν Ἀστικὴν, πρὸς τοῦτο δὲ θὰ παραμείνῃ ἐν Ἑλλάδι μέχρι
τοῦ προσεχοῦς θέρους.

— Ἐν τῇ ἱατρικῇ περιοδικῇ Γαλλικῇ ἐδημοσιεύθη πραγ-
ματεία τοῦ ἀρτι ἐπανακλῆψαντος ἐξ Ἀθουσιᾶς ἱατροῦ κ.
Ν. Παρίση «ἡ Ἀθιοπία ὑπὸ ἱατρικὴν ἔποψιν». Ὁ κ. Πα-
ρίσης προσερχεῖ δὲ ἐκδόσῃ περιγραφὴν τῆς Ἀθουσιᾶς, ὑπὸ
γεωγραφικὴν, γεωργικὴν, ἐμπορικὴν, κτλ. ἔποψιν.

— Ἐν Σύρῳ συνέστη «Γυμναστικὸς Σύλλογος» σκοπὸν
ἔχων νὰ ἀναπτύξῃ παρὰ τοῖς πολίταις τὸν ἔρωτα πρὸς τὰς

σωματικὰς ἀσκήσεις, δι' ἰδρύσεως γυμναστηρίων, ὀργανώ-
σεως ἀγῶνων σκοποβολῆς, λεμβοδρομιῶν, κτλ. Ὁ σύλλογος,
ἀπαρτιζόμενος ἐξ ἐγκρίτων βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων τῆς
πόλεως, προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διοικητικοῦ αὐτοῦ συ-
μβουλίου, ὅπερ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κκ. Ν. Ναυτή, Ἐρν. Νο-
νὸν, Ι. Κρίνου, Ι. Φουστάνου καὶ Ἀμβρ. Κάππαρη.

— Ὁ ἐν Μασσαλίᾳ φιλόμουσος ὁμογενὴς κ. Στέφανος
Ζαφερίδης, οὗ γνωσταί εἶνε αἱ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἐκπαι-
δεύσεως μεγάλοι εἰσφοραί, προσήνεγκεν ἐπ' ἐσχάτων
4000 πάλιν λίρας εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικὰ
σχολεῖα.

— Ἐξεδόθη τὸ Ι' τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος
«Ἑλληνικὴ Γεωργία», οὗτινος περιεχόμενα εἶνε τὰ ἐπό-
μενα: Περὶ βόμβακος ὑπὸ Π. Γενναδίου. — Ἀμπελοουργικόν
Συνέδριον ἐν Βορδῶ. — Βομβοκτοροφία. (Ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ
τῆς ἐμφυχωσεως τῆς Ἑθν. βιομηχανίας Ἐπιτροπῆς). — Περὶ
τῆς χημικῶν λιπασμάτων ὑπὸ Α. Κ. Χρηστομάνου. — Περὶ τῆς
ὑποτιμήσεως τοῦ γλεύκου καὶ τῶν μέσων τῆς ἐν τῷ μέλ-
οντι προλήψεως αὐτῆς ὑπὸ Π. Γενναδίου. — Ζήτησις ἐλ-
ληνικῶν οἴνων. — Ἀλληλογραφία. — Διάφορα.

— Ἐξεδόθη τὸ Β' τεῦχος τοῦ Ι' τόμου τοῦ Παρασσῶθ,
περιοδικοῦ τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου. Περιεχόμενα αὐτοῦ:
Ἰω. Σακκελίονος, Ὑπόμνημα ἱστορικόν. — Β. Α. Μυστακί-
δου, Περὶ συμβολῆς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν Ἰωννίνοις σχο-
λείων. (Σχολῆ Γκιούμα. — Ἀνέκδοτα ταύτης σιγίλλια). —
Π. Γ. Ζερλέντ, Περὶ τῆς ἐν τῇ νήσῳ Νάξῳ ἐλληνικῆς σχο-
λῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. — Ἰω. Σακκελίονος, Ἀρχαιολο-
γικὰ Λέρου. — Γ. Μαρτινέλλου, Ἑθνικαὶ εἰκόνες. — Π. Σέ-
κερη, Φιλικῶν Ἀπομνημονεύματα. — Θ. Σοφοῦλη, Ἀρχαιο-
λογικά. Ἀνασκαφὴ Ἀκροπόλεως. — Φιλολογικὸς Σύλλογος
Παρασσῶθ. Ἐργασίαι Συλλόγου. Ἐργασίαι τμημάτων.

— Ἐξεδόθη «Ἡ κλεις τῶν γλωσσῶν», ἡ πρακτικὸς ὁδηγὸς
πρὸς ταχέαν ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς, ἀγγλικῆς, γερμανικῆς
καὶ ἰταλικῆς, μετὰ σημειώσεων περὶ προφορᾶς, ἐπεξηγήσεων
κτλ. ὑπὸ Μ. Hamlet. τεῦχος Α'. Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Σπυ-
ρίδωνος Κουσουλίνου.

— Ὡσαύτως ἐξεδόθη ὑπὸ τῶν κκ. Π. Κ. Ἀποστολίδου καὶ
Στυλ. Δ. Τσακίρη, τελειοποιτῶν τῆς ἱατρικῆς, μετάφρασις
ἐκ τῆς γαλλικῆς τῆς πραγματείας «Περὶ θεραπείας τῆς χρο-
νίας διαρροίας τῶν παιδῶν» τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀναστασίου
Ζίλιν.

— Ἐξεδόθη ἔτι εἰς μικρὸν τεῦχος «Σαμουὴλ Χανεμάν-
νου» — Πνεῦμα τῆς ὁμοσπαθητικῆς θεραπείας», Πραγματεία
μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς γερμανικῆς ὑπὸ Βλασίου Χρυσικοπού-
λου, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Griechische Reise von Karl Krumbacher. Berlin.
1886. — Ἑλληνικὴ Περιήγησις ὑπὸ Καρόλου Κρουμβάχε-
ρη, ἥτοι «Φύλλα», ὡς ἐπιγράφει αὐτὰς ὁ συγγραφεὺς, «ἡμερο-
λογίου περιηγητικῆς ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν». Ὡς
γνωστὸν, τὰ περιηγητικὰ βιβλία ἀπὸ τινος χρόνου εἶνε
τὰ μάλιστα πάντων ἐφέμερα καὶ τετιμμένα εἶτε διὰ τὴν
ἄκραν εὐχέρειαν, μεθ' ἧς συνήθως συντάσσονται, εἶτε διὰ
τὰς φορτικὰς καὶ πεζὰς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπαναλήψεις
τῶν αὐτῶν πραγμάτων καὶ εἰκόνων. Τὸ κύριον δ' ἐλάττωμα
τῶν τοιούτων περιηγητικῶν καὶ συγγραφέων εἶνε ἡ ἀτέλῃς
γνώσις τῆς ἱστορίας τῶν περιοδουμένων χωρῶν καὶ ἰδί-
ας συνήθους γλώσσης αὐτῶν, ἥτις εἶνε ἀπαραίτητον ὄργανον
καὶ ἐφόδιον οὐ μόνον τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνέ-
χου καὶ ἀξιοπίστου παραστάσεως αὐτῆς. Διὰ τοῦτο πλεί-
στα φειδονήματα ἀνδρῶν δοκίμων κατὰ ἔλλα καὶ σαρῶν
ἐπισκεφθέντων τὴν ἡμετέραν πατρίδα κατὰ καιροὺς ἢ περι-
εσχιν τελεῖας εἰς λήξιν καὶ περ' ἡμῶν καὶ παρὰ τοῖς ἑ-
νοῖς, ἢ μνημονεύοντες ἀπλῶς ὡς παραδείγματα ἀκρίτων πα-
ρατηρήσεων καὶ διαστροφῶν. Περὶ τοιούτων ἔργων ὁ ἐν-
φωὶς Γάλλος Diderot ἔλεγεν «une feuille de chène et ses
écrits seraient tout un. Εὐτυχὸς ἡ νεωστὶ ἐκδοθεῖσα ἐν
Βερολίῳ. «Ἑλληνικὴ περιήγησις» αὕτη εἶνε δεξιῶν φρενῶν
καὶ γερῶν φιλοτέλειαν. Ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς Κάρολος
Κρουμβάχερ δὲν ἐπεχείρησε περιοδεῖν ἐπὶ θερινῇ ἀναφυγῇ
κατὰ τὸν τρόπον τῶν πολλῶν ἐν Γερμανίᾳ καθηγητῶν οὐδ'
ἐπορεύθη τοσοῦτον μακρὰν καὶ πολυδάπανον ὁδὸν ἀπλῶς

ἵνα ἐπιδείξῃ «φύλλα δρυὸς» ἢ νὰ δρέψῃ «τὴν» ἀπὸ περιπάτου δάφνην, ἢν ὁ μέγας συμπατριώτης αὐτοῦ Γκαίτε ἔλεγε παρυστὴν εἰς πάντα ἐλαφρόποδα ὁδοιπόρον. Ἐχὼν τῆς ἱστορίας ἡμῶν καὶ τῆς ἀρχαιότητος μάθησιν, οἶαν κατ' ἐξοχὴν ἡ γερμανικὴ ἀγωγή καὶ παιδεύσις παρέχει μετὰ θαυμαστῆς βασιλείας καὶ ἀκριβείας εἰς τοὺς θερμῶς θεραπεύοντας τὰς ἀθανάτους Ἑλληνικάς μουσας, ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἦλθε καὶ εἶδεν ὅσα ἐξ ἀπαλῶν ἡδὴ ὀνύχων ἤκου· καὶ ὠνεροπύλει, ἀνεγνώρισεν ὅσα μετὰ ἱεροῦ ζήλου καὶ πόθου ἐδιδάχθη ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῆς πίστεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἀνεζήτησεν ἰδίᾳ αὐτοῦ χεῖρὶ τὰ ἄφθαρτα ἔχνη καὶ λείψανα τῆς ἀρχαίας ζωῆς καὶ ἐφοσιμήθη οὐ μόνον νὰ ἐμφανίσῃ πιστὴν αὐτῆς εἰκόνα διὰ καθαρῶν χρωμάτων, ἀλλὰ καὶ νὰ συντελέσῃ κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἀκριβὴ αὐτῆς ἐρμηνείαν καὶ παράστασιν. Τὸ κυριώτατον δὲ καὶ λυσιστελέστατον ἐφόδον αὐτοῦ πρὸς τοῦτο ἦτο ἡ συνήθης καὶ λαλομένη ἡμετέρα γλώσσα, ἣν ὁ Γερμανὸς Κ. Κρουμβάχερ ἐπίσταται καὶ μετοχειρίζεται ὅσον οὐδεὶς ἴσως τῶν ἄλλων ξένων. Σκοπὸς αὐτοῦ ἐπιχειρήσαντος τὴν μακρὰν ταύτην περιήγησιν ἀπὸ Μονάχου μέχρι τῆς νῦν ἀφανῶς νήσου Πάτμου δαπάνη τῆς βαυαρικῆς κυβερνήσεως πλὴν ἄλλων εἰδικῶν ἐν ταῖς διαφόροις βιβλιοθήκαις ἐρευνῶν ἦτο καὶ ἡ ἀμεσος ἐξέτασις καὶ μελέτη τῆς ἐκδόσεως τοῦ νῦν Ἑλληνικοῦ λαοῦ γλώσσης, ἥτις μαρτυρεῖ τὴν γνησίαν αὐτῶν ἀρχαιότητα οὐχ ἥττον ἢ τὰ ἐρείπια τῶν ναῶν, τὰ ἐκ μαρμάρου ἀγάλματα καὶ αἱ ἐπιγραφαί. Ἀνυπόμειθα, ὅτι ἐπιλείπει ἡμῖν ἐνταῦθα ὁ χώρος ἵνα παραθέσωμεν ὅσα μετ' ἐξαιρέτου φιλολογικῆς δεινότητος καὶ ὀρθότατα γράφει ὁ σοφὸς οὗτος Γερμανὸς περὶ τῆς ἡμετέρας γλώσσης, ἃν καὶ εὐρίσκομεν ὑπερβολικὴν τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ τὴν τιμὴν, ἣν περιάπτει εἰς τὴν ᾧσιν καθωμίλημένην διάλεκτον ἡμῶν, τὸ παρεφθαρμένον τοῦτο τέκνον αἰώνων δουλείας, ἀμαθείας καὶ ἐρείπιων.

Οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν θερμὰς καὶ πολλὰς χάριτας εἰς τὸν κ. Κ. Κρουμβάχερ, ὅστις ἄνευ πλαστοῦ ἢ ἐξέλλου ἐνθουσιασμοῦ, μετὰ μετριοτήτος ἐμπροσθὺς εἰς δίκαιον καὶ φιλαλήθῃ παρατηρητῇ, ἰδίᾳ δὲ μετὰ ψυχρᾶς ἀμεροληψίας ἐμποιοῦστος εἰλικρινῇ πίστιν περιέγραψε τὰ τῶν ἐλευθέρων καὶ δούλων Ἑλληνικῶν χωρῶν ὡς φιλέλλην ὁρμώμενος ὑπὸ γενναίας καὶ εὐμενεστάτης προαίρεσεως. Διατρίψας ὅλην μόνον χρόνον ἐνταῦθα οὐτε πάντα τὰ τοῦ ἡμετέρου βίου ᾗδοντο νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ ἀναγράψῃ οὐτε ἐλλειπὲς τινὰς παρατηρήσεις καὶ κρίσεις ν' ἀποσύγῃ. Καθ' ὅλου ὅμως καὶ ἐμφανῶς ἡ περὶ τῆς αὐτοῦ διανέεσται ὑπὸ φιλελλητικῆς αὔρας, ἥτις αὐτὸν μὲν ἐλέγχει κριτὴν εὐγνώμονα καὶ ἄξιον τῆς τιμῆς ἡμῶν καὶ τῆς ἀγάπης, εἰς δὲ τὴν πατριδα ἡμῶν καὶ τὴν πολιτείαν παρέχει πολῦτιμον καὶ μεγίστην ὠφέλειαν.

M.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῇ, 7 Νοεμβρίου.

Τὴν πρώτην προσεχούσας Δεκεμβρίου θέλουσιν ἀρχίσει αἱ ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου ἐορταί, αἵτινες θέλουσι διαρκέσει πενθήμερον. Εἰς τὰς ἐορτάς ταύτας θὰ κληθῶσι νὰ παραστῶσι πάντες οἱ δῆμαρχοι τοῦ κράτους, πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ πάντες οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις σωματάρχαι τοῦ στρατοῦ.

Τὴν προίαν τῆς 1 Δεκεμβρίου ἄπας ὁ ἐν Ἀθήναις στρατὸς παντὸς ὅπλου θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν γεννησομένην παράταξιν. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος ἔξριπτοι συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν ὑπαπιστῶν θὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως, ὅπου ἐνώπιον τῶν ἀρχιερέων τοῦ Κράτους, τῶν δημάρχων καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν ὁ διάδοχος θὰ δόσῃ τὸν κεκανονισμένον ὅρκον. Τὸ πρακτικὸν τῆς ὁρκουσίας θὰ ὑπογράψωσιν ὁ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πρωθυπουργός.

Εἰς πάντας τοὺς προσκληρησμένους, ἵνα μετὰσχῶσι τῶν ἐορτῶν θὰ παρατεθῇ ἐν τοῖς ἀνακτορίοις μέγα γεῦμα τὴν ἡμέραν τῆς ὁρκουσίας. Πρὸς τοῦτους δοθῆσεται μέγας χορὸς. Ἐν γένει δὲ θὰ ληφθῶσι πάντα τὰ μέτρα, ὅπως ἡ ἐορτὴ γένηται λαμπρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα, ἀξία τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ γεγονότος, ἐφ' ᾧ τελεσθῆσεται.

— Κατὰ τὴν Ἑφημερίδα τὸν προσεχῆ μῆνα θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας ὁ διάδοχος τοῦ ἀγγικοῦ θρόνου καὶ γαμβρὸς αὐτοῦ ὁ δούλος τοῦ ἡμετέρου βασιλέως πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας.

Τὴν Α. Β. Υ. θὰ συνοδεύσῃ εἰς Πειραιᾶ ἅπασα ἡ ἐν τῷ Μεσογείῳ μοῖρα τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου. Ὁ πρίγκιψ θὰ παραμείνῃ ἐν Ἀθήναις περὶ τὰς 15 ἡμέρας, θὰ παραστῇ δὲ καὶ εἰς τὰς ἐπὶ τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ διαδόχου δοθησομένας ἐορτάς.

— Ἡ κυβερνήσις ἐκλείπει συμφωνίας πρὸς τὴν Προεξοφλητικὴν Τράπεζαν τῶν Παρισίων περὶ τινων οἰκονομικῶν συνδυασμῶν, δι' ὧν χορηγεῖται αὐτῇ ἅπαν τὸ ἀναγκαῖον μεταλλικὸν πρὸς πληρωμὴν τῶν προσεχῶς ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων τῶν ἐθνικῶν δανείων. Οὕτως ἐπὶ μίαν ἐξαμηνίαν τὸ δημόσιον οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἀγορᾶς συναλλάγματος, χάριν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου χρέους, ἐλπίζεται δὲ, ὅτι πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐξαμηνίας θέλει πάλιν ἐπιτευχθῇ συμφωνία περὶ παροχῆς τοῦ ἀναγκαίου μεταλλικοῦ πρὸς ἀποτίσιν τῶν τότε ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων, ἄνευ ἀγορᾶς συναλλάγματος.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ ἐκάστου νομοῦ ἐκλεκτέων βουλευτῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀναλογισμοῦ, τοῦ γενομένου ὑπὸ τοῦ κατὰ νόμον συμβουλίου ὁρίσθη ὡς ἑξῆς: Κεφαλληνίας 7, Λακωνίας 9, Ἀρτῆς 3, Μεσσηνίας 12, Κερκύρας 9, Ἀττικῆς 12, Ἀρκαδίας 12, Ἀχαΐας 12, Λαρίσης 11, Εὐβοίας 7, Φθιώτιδος 9, Ἀργολίδος 9, Κυκλάδων 12, Τρικυκλῶν 8, Ζακύνθου 5, Ἀκαρνανίας 10.

Πρὸς τοὺτους ἐκ τῶν προνομιούχων περιφερειῶν θὰ ἐκλεχθῶσι βουλευταί: 2 ἐξ Ὑδρας, 1 ἐκ Σπετσῶν καὶ 1 ἐκ Νέων Ψαρῶν.

— Εἰς τὸν ἀντιστράτηγον κ. Σκαρλάτον Σούτσον, αἰτήσαντα καὶ λαθόντα τὴν ἀποστρατεῖαν αὐτοῦ, ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς εὐηρεστήθη ν' ἀπομείνῃ τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος, εἰς ἀμοιβὴν τῆς μακροχρόνου ὑπηρεσίας καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας τοῦ γρηαίου στρατηγοῦ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ὑπὸ Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΔΟΥ

Συνδρομηταὶ εἰς ὁλόκληρον τὸ συγγράμμα ἐγγράφονται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Εστίας».

Τιμὴ αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις δραχμαὶ 35.—Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχ. 40.—Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρυσᾶ 40. Ἐξεδόθησαν ἡδὴ ὅμοι τὸ 22ον καὶ 23ον φυλλάδιον τοῦ συγγράμματος. Ἡ ἐκδοσις καὶ τῶν ἐπομένων φυλλαδίων θέλει ἐξακολουθήσῃ τακτικῶς.

ΕΛΛΑΣ

κατὰ τὸ γερμανικὸν τοῦ Ἰακώβου Φίλκε

ὑπὸ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἐξεδόθη τὸ εἰκοστὸν δεῦτερον φυλλάδιον, περιέχον τὰς ἐπομένας εἰκόνας: Ἀφροδίτη τῆς Μήλου.—Γαλάτης θνήσκων.—Ὁ Φαρνεσιανὸς ταῦρος.—Ἀφροδίτη τῶν Μεδίκων.—Θερσίτης καὶ Ὀδυσσεύς.—Ομηρος.—Ἐρμῆς.—Ἀθηναῖοι ἱππεῖς ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων. (Εἰκὼν Ὀλοσέλειδος).—Συμπόσιον παρ' Ἀγάθωνι, κατὰ Πλάτωνα (Ὀλοσέλειδος).

Τιμὴ ἐκάστου φυλλαδίου ἐν Ἀθήναις δρ. 1,50. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ δραχ. 1,75.

Οἱ ἐκ τῶν συνδρομητῶν προκαταβαλόντες τὸ ἀντίτιμον τῶν ἡδὴ ἐκδοθέντων φυλλαδίων, ἅτινα ἀπεστάλησαν αὐτοῖς, παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι νῦν πρὸς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Εστίας» τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐπομένων φυλλαδίων, φρ. 5 διὰ 3 φυλλάδια, ἵνα ἐξακολουθήσῃ ἐγκρίτως ἡ πρὸς αὐτοὺς ἀποστολὴ τῶν φυλλαδίων.

Οἱ βουλόμενοι τῶν συνδρομητῶν δύνανται νὰ προκαταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον καὶ ὁλοκλήρου τοῦ συγγράμματος, δρ. 32 οἱ ἐν Ἀθήναις, δρ. 35 οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρ. 35 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Οἱ προκαταβαλόντες ἡδὴ τὸ ἀντίτιμον φυλλαδίων τινῶν καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ θέλουσι πληρῶσθαι μόνον τὸ ὑπόλοιπον πρὸς συμπλήρωσιν ὅλου τοῦ ἀντιτίμου τοῦ συγγράμματος.